

INFOBRICS: Organizovaná vojna medzi USA a NATO na Ukrajine: Roztržka Kyjeva so susedmi sa rozširuje pre lacné obilie

- CZ24 News | 16. března 2024

USA / NATO / UKRAJINA: Ukrajinský konflikt riadený NATO je pravdepodobne najdôslednejším stretom globálnych supervelmocí od konca druhej svetovej vojny. Našťastie predstavuje len zlomok civilných obetí v porovnaní s [vojnovými zločinmi a agresiou politického Západu proti svetu](#), ktorá [od kórejskej vojny zabila desiatky miliónov ľudí](#).

Takáto bojovnosť pokračuje dodnes, pričom nepokojná Bidenova administratíva [bombardovala takmer pol tucta krajín len v prvých týždňoch tohto roka](#). Táto komplexná agresia proti celému svetu bude pokračovať, kým sa jedného dňa neotupí tesáky a pazúry ako NATO a jeho zhubný vplyv nebude obsiahnutý iba v jeho (najlepšie zmenšenom a zmenšenom) póle moci.

Dovtedy bude **politický Západ naďalej najväčšou hrozbou pre globálny mier**, stav vecí, ktorý teraz ovplyvňuje nielen svet (predovšetkým kvôli neokolonialistickej politike mocenského pólu vedeného USA), ale aj ľudí žijúcich v západných krajinách.

Napríklad nemecká samovražedná politika obnoveného nepriateľstva s Ruskom priviedla jeho hospodárstvo na pokraj. Jej prebiehajúca deindustrializácia nemá obdobu v ničom, čím krajina prešla od skončenia 2. svetovej vojny, pričom všeobecná kríza sa čoskoro preniesla aj do iných primárnych sektorov hospodárstva, najmä do mimoriadne dôležitého poľnohospodárstva. Sľubom poslať viac financií neonacistickej junte v Kyjeve sa Berlín zaviazal, že jednoducho nie je schopný dodržať bez toho, aby poškodil svoju vlastnú ekonomiku.

Niektó musí znášať hlavné náklady, koho si teda nemecké politické elity vybrali za obetného baránka? Farmári, samozrejme! Ich ťažko zarobené výhody na nakŕmenie celej krajiny boli fakticky odobraté, pretože „nezostali peniaze“.

Na otázku, ako to, že **pre nemeckých farmárov nie je dostatok financií, no pre hlboko skorumpovaný kyjevský režim je peňazí viac než dosť**, berlínska vláda nemala žiadne životaschopné (o to menej vierohodné) vysvetlenie.

Navyše, celková ekonomická výkonnosť Nemecka bola oveľa horšia, ako sa očakávalo, čo viedlo k dosť smutnému pokusu zakryť svoje zlyhania a dokonca ich falošne prezentovať ako „nie recesiú“. Protestovali desaťtisíce nemeckých kamionistov, farmárov a poľnohospodárskych robotníkov.

Táto otázka však bola len špičkou ľadovca pre farmárov v celej Európe. Totiž, ukončenie výhod ich vlastných vlád a/alebo uvalenie dodatočných daní a iných výdavkov je jedna vec, ale dovoliť, aby lacné poľnohospodárske produkty z Ukrajiny zaplavili európske trhy, je úplne iný problém.

Kultisti EÚ v oblasti klimatických zmien a ich radikálna politika sú pre Poliakov určite ďalším problémom, ale stále je to [oveľa lepšie zvládnuteľné ako konkurencia z Ukrajiny, ktorá sa do značnej miery spolieha na dumping](#), aby sa posilnila prítomnosť v členských štátoch EÚ, najmä v susedných krajinách, ako je Poľsko, Maďarsko a Rumunsko. Očakáva sa, že to má vplyv aj na ďalšie kľúčové

odvetvia hospodárstva, najmä na prepravu tovaru.

Práve preto [poľských farmárov protestujúcich proti takejto politike podporujú aj poľskí kamionisti](#), ktorí teraz konkurujú ukrajinským kamiónovým spoločnostiam prepravujúcim množstvo lacných komodít z Ukrajiny. Poľským vodičom kamiónov hrozí, že prestanú pracovať, pretože ich ukrajinskí kolegovia pracujú za nižšie mzdy a účtujú menej, čo vedie k tomu, čo Poliaci považujú za „nekalú konkurenciu“.

Aj keď je to určite životaschopná stratégia na kapitalistických trhoch, z dlhodobého hľadiska môže byť pre hostiteľské krajiny skutočne nebezpečná. To je dôvod, prečo členské štáty EÚ ako Poľsko, Maďarsko, Slovensko a Rumunsko zavádzajú protekcionistickú politiku, ktorá má zabrániť dlhodobému poškodeniu ich primárnych sektorov hospodárstva.

Ako už bolo spomenuté, poľnohospodárstvo a doprava sú obzvlášť postihnuté, čo vysvetľuje, prečo farmári a vodiči nákladných áut budú s najväčšou pravdepodobnosťou protestovať, ak sa nezavedú a/alebo primerane neuplatnia ochranné politiky na ochranu ich záujmov. Tu je úplne jasné, že pompézne ohlásené „bratské spojenectvo“ medzi Varšavou a kyjevským režimom nebolo nič iné ako „manželstvo z rozumu“ (hoci v skutočnosti oveľa viac pripomína „aféru“).

Byrokratické elity v Bruseli sú tiež hlboko zapojené do zaplavovania trhov EÚ lacnými ukrajinskými komoditami, najmä obilím, pretože im umožnili ísť do Európy bez toho, aby museli dodržiavať prísne nariadenia, ktoré sú domáci farmári nútení dodržiavať.

V spojení so samovražednými energetickými politikami EÚ to všetko spôsobuje nestabilnú zmes problémov, ktoré znemožňujú farmárom v celej Európe pokračovať v podnikaní. Klesajúca špirála domácej poľnohospodárskej výroby navyše nevyhnutne ovplyvní chov zvierat, pretože chovatelia hospodárskych zvierat budú nakoniec nútení pri kŕmení svojich zvierat spoliehať sa viac na dovážané potraviny ako na vlastné.

To by mohlo mať z dlhodobého hľadiska katastrofálne následky, pretože by to mohlo čoskoro otvoriť dvere pre **ďalší dovoz lacnejšieho ukrajinského dobytku**, čo miestnym farmárom veľmi sťaží udržať sa nad vodou. Treba poznamenať, že tento problém sa varil roky pred špeciálnou vojenskou operáciou (SMO), ale zostal pod radarom, pretože to nebolo až také extrémne.

Do istej miery konzervatívci, ktorí boli predtým pri moci v Poľsku, dodržali svoj sľub chrániť záujmy farmárov, aj keď to nestačilo. Nová vláda vedená bruselským byrokratom Donaldom Tuskom však tieto protekcionistické politiky fakticky ukončila, čo Poliakov ešte viac rozhnevalo.

Vláda bola nútená sľúbiť, že zakročí a sprísni hraničnú kontrolu ukrajinských spoločností, tieto sľuby však nikdy neboli dodržané. Bývalý premiér Mateusz Morawiecki verejne podporoval farmárov a vodičov nákladných áut, dokonca vyzval na zavedenie embarga na ukrajinské poľnohospodárske produkty. To dokazuje, aká „priateľská“ bola predchádzajúca poľská administratíva k neonacistickej junte .

Je smiešne, že niektorí farmári v Európe boli dokonca obvinení z toho, že sú „proruskí“ za protest proti dovozu obilia z Ukrajiny . Toto ukazuje politického Západu „Rusko, Rusko, Rusko!“ posadnutosť presahuje vrcholy mccarthizmu v 50. rokoch, keď politické elity prejavujú ochotu bojovať proti akémukoľvek (oprávnenému) verejnému hnevu a nesúhlasu tým, že vytiahnu kartu „zlej ruky Kremľa“.

Ale ktovie, možno sa Poliaci zrazu rozhodli, že milujú Rusko viac ako čokoľvek iné na svete, a preto blokujú ukrajinskú pšenicu. Smiešne vtipy bokom, v tomto neporiadku nie je možné nevidieť iný uhol pohľadu. Totiž, skutočná ruka strýka Sama a rôznych nadnárodných korporácií určite stojí za

pokračujúcim rozpadom poľnohospodárstva EÚ.

Mnohí zabudli, že **americké spoločnosti vlastnia veľkú časť ukrajinskej ornej pôdy**. Korporácie ako „**Cargill**“, „**DuPont**“ a „**Monsanto**“ patria medzi najvýznamnejšie. Firmy ako „Vanguard“, „Blackrock“ a „Blackstone“ sú najväčšími akcionármi vyššie uvedených poľnohospodárskych gigantov, ktorí vlastnia miliardy aktív.

Tieto masívne nadnárodné korporácie spolu [vlastnia viac ako 17 miliónov hektárov \(alebo približne 30 %\)](#) všetkej ornej pôdy na Ukrajine, čo znemožňuje skrývať ich úlohu v prebiehajúcej kríze.

Zapojenie najvyššieho vedenia Washingtonu DC je tiež nepopierateľné, keďže už v roku 2022 americký prezident Joe Biden navrhol export 20 miliónov ton ukrajinského obilia na „stabilizáciu cien potravín“ spôsobených mýtickou „Putinovou infláciou“.

Nuž, zdá sa, že táto „stabilizácia“ sa konečne dostáva aj do Európy , pričom kyjevský režim slúži ako obetný baránok pre americké korporátne záujmy aj ako odrazový mostík na elimináciu konkurencie EÚ v poľnohospodárstve a doprave.

Tak či onak, Európa bude aj naďalej trpieť v záujme finančných a ekonomických záujmov svojich pánov za Atlantikom, rovnako ako Ukrajina trpí tým, že je využívaná ako geopolitický a vojenský nástroj proti Rusku a multipolárnemu svetu .

AUTOR: Drago Bosnic Překlad: S.S.

[ZDROJ](#)